



ترامادول:

دارویی ضد درد، از دسته داروهای مسکن مخدر می باشد که در صورت تجویز پزشک برای تسکین دردهای متوسط تا شدید در بزرگسالان (مانند دردهای مفصلی، جراحی، زایمان و...) به کار می رود. ترامادول ضعیف تر از مورفین و پتدین و قوی تر از مسکن هایی نظیر بروفن و استامینوفن می باشد. می توان آن را مورفین ضعیف شده تلقی نمود. مصرف آن حداکثر به مدت سه الی پنج روز آن هم فقط با تجویز پزشک مجاز می باشد. با توجه به گسترش استفاده خودسرانه این دارو و نیز با توجه به عوارض ناخواسته تداخلات این دارو با دارو های دیگر حتی در مواردی می تواند زندگی فرد را به خطر اندازد.

این دارو با اسامی تجاری **بابومادول، پیرالزین، ترا دولان، ترامارام، ترامود، تراژیدول و ترامل** در بازار دارویی ایران وجود دارد.

عوارض:

ضعف، اضطراب، گیجی، حالت عصبی و اختلالات خواب، تشنج، تضعیف تنفسی، درد شکم، بی اشتها، بی اختیاری، نفخ شکم، حساسیت پوستی، اختلالات بینایی، تکرر ادرار.

هشدارها:

حتی در مقادیر درمانی بروز تشنج به دنبال مصرف ترامادول در برخی بیماران گزارش شده است و این خطر در موارد زیر افزایش می یابد:

- مصرف مقایر بالاتر ترامادول
- مصرف همزمان با برخی داروهای اعصاب
- بیمارانی که سابقه صرع یا تشنج دارند
- بیمارانی که دچار ضربه مغزی و عفونت دستگاه عصبی مرکزی شدند.

خطر اعتیاد و وابستگی:

ترامادول می تواند باعث وابستگی جسمی و روانی شود. این دارو می تواند در بیمارانی که قبلا به مواد مخدر اعتیاد داشتند باعث ایجاد اعتیاد جدید شود. مصرف بیش از دو هفته این دارو مجاز نمی باشد حتی افرادی که قبلا سابقه وابستگی و اعتیاد به مواد مخدر را نداشته اند ممکن است با مصرف این دارو دچار اعتیاد به آن شوند. بیمارانی که دچار اعتیاد به مواد مخدر هستند نباید این دارو را مصرف کنند.

واحد نظارت بر دارو و مواد مخدر

www.fums.ac.ir/fdo

منبع: www.sums.ac.ir

تلفن: ۰۷۳۱۲۲۱۶۳۱۳

